

РЕШЕНИЕ

№ 4850

гр. София, 11.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1577** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСИФ](#) във вр. с [чл. 145 и сл. от АПК](#).

Образувано е по жалба вх. № 3278/30.01.2020г. на Директор на Дирекция Природен парк „В.“ против Решение от 17.01.2020 г. на ръководител на Управляващ орган при ОПОС, с което е определена финансова корекция в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от Управляващия орган на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014-2020 г. разходи по сключен договор № РД10-37/22.10.2019г. с изпълнител [фирма] на стойност 114 620 лева без ДДС с предмет „Изграждане на паркова инфраструктура за подобряване на природозащитното състояние на три типа природни местообитания по Дейност 1 „Подобряване природозащитното състояние на торфищни комплекси“ и Дейност 2 „Подобряване на природозащитното състояние на природни местообитания 9130 и 9180“.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е нищожно поради допуснатото противоречие в същото относно предмета на проведената обществена поръчка, което според жалбоподателя води до невалидност на издадения административен акт, в същия липсва волеизявление от страна на Ръководителя на УО на ОПОС, то е лишено от правна сила и не може да породи правни последици за адресата му. Като второ основание е изтъкнат коментар в оспореното решение относно допуснатата техническа грешка в писмо № 3-007-0015-2-930/04.12.2019г., която не е назована и което от своя страна води до умишлено лишаване на ДПП В. от правото на защита, а от друга

страна представлява превратно упражняване на власт и буди съмнение относно коректността на издателя на акта. Неспазването на задължението по чл. 73 ал.2 от ЗУСЕСИФ и невъзможността на жалбоподателя да изложи възражения по констатирания порок на писмото също води до изводи за нищожност на Решението. Като трето основание за претендираната нищожност е вида обществена поръчка, която според органа е за услуга, а според жалбоподателя е за строителство, а многократното разнопосочно изтъкване на характера на поръчката в писмото и Решението, води до отнемане на възможността на жалбоподателя да изтъкне възражение по чл. 73 ал.1 от ЗУСЕСИФ, което безспорно се отразява на заложените в документацията изисквания към участниците и техните екипи. От тези неясноти следва, че Ръководителят на УО на ОПОС не може да обоснове коя именно обществена поръчка е разглеждал, съответно оспореното решение за кой бенефициент и договор се отнася. Изтъква се, че мотивите в оспорения акт са изложени в порочното писмо. Сочи се засягане от такъв характер, че Решението и цитираното писмо изначално не могат и не трябва да поразят правни последици за жалбоподателя.

По делото е входирана в АССГ втора жалба от Директор на Дирекция Природен парк „В.“ вх.№3279/30.01.2020г. срещу същото решение, с която се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт като издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и целта на закона.

В съдебно заседание за оспорваният се представлява от юрисконсулт П. , която моли съда да отмени оспорения административен акт по изложените в жалбата доводи. Претендира разноси по представен списък /л. 303/. Представя писмени бележки по същество на спора.

Ответната страна - Ръководителя на Управляващ орган на Оперативна програма "Околна среда", се представлява от юрисконсулт П. , който моли жалбата да бъде отхвърлена като неосователна и недоказана. Представя писмени бележки по същество на спора. Моли съда, да постанови решение, с което да потвърди законосъобразността на оспорения административен акт. Претендира разноси по представен списък /л.50/ .

След цялостна преценка на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Предмет на оспорване в настоящето производство е Решение от 17.01.2020г. на В. К., ръководител на УО на ОПОС. По делото не са представени доказателства за връчване на оспореното решение, но предвид датата на издаването му и входирането на жалбите на 30.01.2020г. видно от печат на АССГ върху тях, то следва, че същите са подадени в преклузивния срок за оспорване на акта и следователно са допустими за разглеждане.

От фактическа страна съдът намира за установено следното:

Между Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда 2014-2020 г." и Дирекция Природен парк „В." е сключен Административен договор № Д-34-63/15.10.2018г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ в максимален размер до 419 000,40 лв. по процедура BG16M10P002- 3.007 „Подобряване на природозащитното състояние на видове и типове природни местообитания на територията на мрежата Натура 2000, попадащи в национални паркове, природни паркове и поддържани резервати“ от Оперативна програма "Околна среда 2014-2020

г.", съфинансирана в размер до 85 % от Европейския фонд за регионално развитие, за изпълнение на проект ИСУН № BG16M10P002-3.007-0015 "Възстановяване и поддържане на приоритетни природни местообитания и видове на територията на Природен парк „В.“, като максималният размер на БФП възлиза на 41 072 430 лв.". В чл. 2.2.1.1, от договора е посочено, че фондът предоставя на ползвателя финансиране в размер на 356 150,34 лв., а в чл. 2.2.1.1 – 62 850,06 лв. е размерана националното съфинансира от държавния бюджет на РБ.

Жалбоподателят предприел процедура по [ЗОП](#), с предмет: Изграждане на паркова инфраструктура за подобряване на природозащитното състояние на три типа природни местообитания по Дейност 1 „Подобряване природозащитното състояние на торфищни комплекси“ и Дейност 2 „Подобряване на природозащитното състояние на природни местообитания 9130 и 9180“ по две обособени позиции.

В резултат на проведената процедура е сключен Договор № РД 10-37/22.10.2019г. с изпълнител - [фирма], на стойност 114 620 лева без ДДС.

От страна на Управляващия орган на Оперативна програма "Околна среда 2014-2020 г." е осъществен последващ контрол за законосъобразност на ОП по чл. 20 ал.3 т.1 от ЗОП за строителство с предмет "Изграждане на паркова инфраструктура за подобряване на природозащитното състояние на три типа природни местообитания по Дейност 1: Подобряване на природозащитното състояние на торфищни комплекси/природно местообитание 7140 "Преходи блата и плаващи подвижни торфища"/ и Дейност 2: :Подобряване на природозащитното състояние на природни местообитания 9130 „Букови гори от типа А.-Ф. и 9180 „Смесени гори от типа Т. – А. върху сипеи и стръмни склонове“ по проекта BG16M10P002-3.007-0015-C01 „Възстановяване и поддържане на приоритетни природни местообитания и видове на територията на Природен парк „В.“ по ОПОС 2014-202 по две обособени позиции , ОП 1: Подобряване на природозащитното състояние на торфищни комплекси //природно местообитание 7140 "Преходи блата и плаващи подвижни торфища"/-изработка и монтаж на дървени скари, парапети и мостове, ОП2: Подобряване на природозащитното състояние на природни местообитания 9130 „Букови гори от типа А.-Ф. и 9180 „Смесени гори от типа Т. – А. върху сипеи и стръмни склонове“-изработка и монтаж на парапети, дървени мостове, метални стълбове, изграждане на прагчета от каменна зидария, изграждане на нови и ремонт на съществуващи стъпала и сключения договор № РД10-37/22.10.2019г. с изпълнител: [фирма], на стойност 114 620 лв. без ДДС, като с Писмо изх. № 13-007-0015-2-930/04.12.2019 г. на РУО на ОПОС (39-49) до директора на дирекция Природен парк „В.“ е посочено, че са установени три нарушения, които имат финансово влияние, както следва:

I. Ограничителни /дискриминационни изисквания, изразени чрез :

1.заложено изискване към експерт специалист за контрол и качеството/отговорник по качеството да притежава професионална квалификация „строителен инженер“ или еквивалентна. Това изискване е ограничително, тъй като за специалист контрол на качеството/отговорник по качеството няма законово регламентирано изискване за образование или степен на квалификация, т.е позицията може да се изпълнява и от експерти с друга квалификация в областта на строителството. Възложителят е въвел минимално изискване, което е в противоречие с ч. 2 ал.2 от ЗОП и което необосновано ограничава участието на потенциално заинтересованите икономически оператори. С това е допуснал нарушение на чл. 59 ал.2 вр. чл.2 ал.2 от ЗОП, което е органа е квалифицирал по т. 11 б.“а“ от Приложение №1 [към чл. 2, ал. 1 от Наредба за](#)

посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., изм. ДВ. бр. 67 от 23.08.2019 г. и е определил ФК в размер на 5% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи,

2. възложителят е заложил минимално изискване участникът да има застраховка „Професионална отговорност“, съгласно изискванията на чл. 171 ал.1 от ЗУТ за IV група, III категория строежи, съгласно чл. 137 ал.1 т.4 б.„д“ от ЗУТ. Нарушението е квалифицирано по чл. 59 ал.2 вр. чл. 2 ал.2 от ЗОП и по т. 10 б.„а“ от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, за което се определя ФК в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи,

3. ОП е разделена на две ОП, като в раздел IV Критерии за възлагане е заложено, че се допускат участници, които кандидатстват единствено и само заедно за двете обособени позиции, които според възложителя са „обективно неделими части“ от предмета на ОП. Според органа в случая не се касае за обективно неделими части и с поставеното изискване е ограничено участието на потенциално заинтересовани икономически оператори с по-малък капацитет, за които обществената поръчка с по-ниска стойност бе представлявала интерес.

Нарушението е квалифицирано по чл. 2 ал.2 от ЗОП и по т. 11. б.„а“ от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, за което се определя ФК в размер на 5% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи.

II. Незаконосъобразна методика за оценка на оферти, изразена чрез:

1. В показател T2 „Методология на изпълнение“ е заложено, че изпълнението трябва да гарантира качество, ефективност и координация в процеса на строителството, като по този показател Комисията ще оценява пригодността и ефективността на стратегията, условията, методите, похватите и организацията на работата по реализиране предмета на поръчката.

Според органа възложителят е използвал понятия, които не са обвързани с предварително измерими и обективни критерии, което предполага тяхната интерпретация в голям диапазон и с това се създава несигурност за икономическите субекти. Критериите са общи и абстрактни, което създава предпоставка за субективна преценка на всеки от членовете на помощния орган на възложителя. Нарушено е изискването за обективни и ясни критерии, гарантиращи напълно прозрачността и равното третиране по време на оценяването.

2. По посочените от възложителя конкретни рискове и допускания е заложено участникът да е описал мерките, които ще предприеме за управление на всеки от идентифицираните групи рискове, като в случая не се държи сметка доколко мерките са относими, ефективни, приложими и съответно без да са ясни критериите на възложителя относно тези мерки. Включените в методиката критерии за оценка на показателя „Методология на изпълнение“ не дават възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения на офертите и дават възможност за оценка на начина, по който един кандидат ще се справи с хипотетичен проблем, който може да възникне, което е нарушение на чл. 70 ал.7 т.2 от ЗОП. Така кандидат, чието

предложение съдържа подробно описание на справянето с определен риск /без да е възможно да бъде проверена ефективността на това предложение/ би получил по-висока оценка от друг, чието описание е с по-малко подробности.

Органът изтъква, че част от посочените рискове като : липса / недостатъчно съдействие, и/или информация от страна на други участници в строителния процес и лица/институции, които имат отношение към строителството, но не са участници в него, трудности при изпълнението на проекта, продиктувани от непълнота и/или неточности в техническата документация, трудности при изпълнението на дейностите предмет на поръчката , продиктувани от протести, жалби и/или други форми на негативна реакция от страна на местното население, са от такова естество, че не зависят от волята на изпълнителя и не може да се очаква същия да предложи адекватни мерки за тяхното преодоляване. Този показател противоречи на чл. 33 ал.1 изр.2 от ППЗОП, доколкото се оценява пълнотата на информацията или простото наличие или липса на описание.

Нарушението е квалифицирано по чл. 70 ал.7 т.2 и 3 от ЗОП вр. чл. 33 ал.1 изр.2 от ППЗОП вр. чл. 2 ал.2 от ЗОП и по т. 11 .“а“ от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, за което се определя ФК в размер на 5% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи.

III. Избраният изпълнител не покрива минималните изисквания на възложител. При извършената проверка органът е констатирал следното: избраният участник [фирма] е представил списък с професионалната квалификация на екипа, по отношение на техническия ръководител е деклариран общ трудов стаж в размер на 12 години, от който не става ясно дали лицето притежава минимално определеният от възложителя опит -5 год. професионален опит в областта на строителството. По отношение на специалист за контролна качеството/отговорник по качеството не са били представени документи, доказващи неговата професионална компетентност, а именно удостоверение за преминалото обучение за контрол върху качеството на изпълнение на строителството , за съответствие на влаганите в строежите строителни продукти, със съществените изисквания за безопасност или еквивалент. С това е нарушена нормата на чл. 112 ал.1 т.2 от ЗОП, квалифицираното нарушение е по т. 14 от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, за което се определя ФК в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи.

В писмото е посочено, че на основание чл. 10 б.“а“ , т. 11 б.“а“ и т. 14 от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, се определя обща ФК в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи, представляващи средства по смисъла на чл. 1 ал.2 от ЗУСЕСИФ от стойността на сключен договор за ОП1 и ОП2 № РД10-37/22.10.2019г. с изпълнител [фирма] на стойност 114 620 лева без ДДС.

Даден е срок за възражения съобразно разпоредбата на чл. 73 ал.2 от ЗУСЕСИФ.

С възражение изх. № ДПП03-1531 от 18.12.2019г. ДПП „В.“ е оспорил констатациите в писмо с изх. №13-007-0015-2-930/04.12.2019г.

След разглеждане на постъпилото възражение и излагане на становището си по него, УО на ОПОС потвърждава констатациите , направени в писмо изх. № 13-007-0015-2-930/04.12.2019г. и определя финансова корекция на бенефициента Дирекция Природен парк „В.“ на осн. чл. 70 ал.1 т.9 и т.10, б“а“, т.11 , буква“а“ и т.14

от Приложение №1 [към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, се определя обща ФК в размер на 10%](#) от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи, представляващи средства по смисъла на чл. 1 ал.2 от ЗУСЕСИФ от стойността на сключен договор за ОП1 и ОП2 № РД10-37/22.10.2019г. с изпълнител [фирма] на стойност 114 620 лева без ДДС.

Горната фактическа обстановка е несъмнена. Същата се установява от събраните по делото писмени доказателства.

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт, съгласно разпоредбата на [чл. 168, ал. 1 АПК](#), съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването. По делото липсват данни кога оспореният административният акт е съобщен на жалбоподателя, но жалбите против него са подадена на 30.012020 г., т.е. в преклузивния срок по [чл. 149, ал. 1 АПК](#) от издаването на акта. Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

В съответствие с [чл. 168 АПК](#) във връзка с [чл. 142 АПК](#) съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по [чл. 146 АПК](#), без да се ограничава само с тези посочени от оспорващия.

Оспореното решение е издадено на основание [чл. 73](#), вр. с [чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ](#). В чл. 73, ал. 1 от същия нормативен акт е посочено, че финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Устройственият правилник на Министерство на околната среда и водите, Главна дирекция "Оперативна програма "Околна среда" се ръководи от главен директор, а според, ал. 2 от с. н. изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма "Околна среда" (ОПОС) за програмните периоди на Кохезионната политика на ЕС и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно регламентите на ЕС, Кохезионния фонд и Структурните фондове.

Оспореното решение е издадено на 17.01.2020 г., като е подписано от Ръководител на управляващ орган на ОПОС и Главен директор на ГД на ОПОС от В. К. .

Видно от приложената по делото Заповед № РД-ОП-13 от 07.02.2018 г. и Заповед № РД-ОП-76 от 07.08.2018 на Министъра на околната среда и водите (л.51, 52) на В. К. в качеството ѝ на главен директор на главна дирекция „ОПОС“ в Министерство на околната среда и водите е възложено да изпълнява функциите на ръководител на УО във вид и обем, определен от нормативната уредба, с изключение на посочените в заповедта.

Предвид изложеното оспореният акт се явява издаден от материално и териториално компетентен орган.

Оспореното решение е издадено в писмена форма, подписано е от издателя си и формално е налице изискуемото по закон съдържание. Посочени са правните основания за издаване на оспореното решение и за упражненото административно правомощие по [чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ](#) във вр. с т. 2 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности. Фактически съображения за издаване на решението се съдържат, както в оспореният акт, така и в останалите подготвителни документи, съдържащи се в административната преписка, включително уведомително писмо изх № 13-007-0015-2-930/04.12.2019г на Ръководителя на управляващия орган на ОПОС и Главен Директор на ОПОС до "Дирекция Природен парк „В.“, което е допустим начин за мотивиране съгласно ТР № ТР № 16/75 г. на ОСГК на ВС.

При издаването административния акт не са допуснати

съществени процесуални нарушения. Съгласно разпоредбата на [чл. 73, ал. 2 ЗУСЕСИФ](#), преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция, УО е длъжен да осигури възможност на бенефициента да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция. В случая на бенефициента е осигурен 14-дневен срок за възражение след получаване на писмо изх № 13-007-0015-2-930/04.12.2019г, с данни за констатираното нарушение и предлаганата финансова корекция. Решението за налагане на финансова корекция е издадено в срока по [чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕСИФ](#), след получаване на възражението в МОСВ, като съдържа мотиви, в които са обсъдени възраженията на бенефициента.

Неоснователни са наведените от жалбоподателя доводи за нищожност на оспорения акт.

Вярно е твърдението му, че в Решението за определяне на финансова корекция на стр.2 е цитирана обществена поръчка за строителство с друг предмет, различен от действителния, вярно е и че на стр. 14 от оспореното решение се коментира допуснатата техническа грешка в писмо № 3-007-0015—930/04.12.2019г., която формално не е назована ясно, но коментарът на органа е в отговор на възражение на жалбоподателя и следователно е свързан и относим към наведеното именно от него възражение, от което следва, че становището на жалбоподателя досежно „техническата грешка“ е изразено, а правото му на защита не е накърнено. Неоснователни са доводите за разнопосочно изтъкване

на характера на поръчката в писмото и Решението, доколкото именно оспореното решение представлява административен акт, засягащ права и интереси на страната и в него няма различия в изложеното досежно характера на обществената поръчка. Жалбоподателят е изтъкнал възраженията си по чл. 73 ал.1 от ЗУСЕСИФ съобразно констатациите в уведомителното писмо, което сочи, че волята на органа е изложена ясно и безпротиворечиво, така че да може да се оспори.

Наличието на основанията визирани в [чл. 146 от АПК](#), води до недействителност на административният акт. За преценка, дали порока от който акта страда води до нищожност или унищожаемост, следва да се изхожда от това дали нарушението на изискването за валидност е съществено, в който случай акта следва да бъде отменен, или особено съществено, в който случай акта следва да бъде обявен за нищожен. Безспорно, акт издаден от некомпетентен орган - било то материална, териториална или по степен винаги е нищожен. Порокът във формата на акта и съществените нарушения на административнопроизводствените правила водят до нищожност само, ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Нищожен поради противоречие с материалния закон би бил само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. издаден е при пълна липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и не е налице възможност, за който и да е орган да издаде акт с това съдържание. Несъответствието с целта на закона би обосновало нищожност, ако актът не може да бъде издаден въз

основа на никакъв закон или когато правните последици от акта са нетърпими от правовия ред.

Съдът намира, че релевираните в жалбата доводи, в случая не налагат извод досежно установяване наличието на основания за обявяване нищожността на обжалваният акт.

Материалната законосъобразност на акта за определяне на финансова корекция се свързва с преценката дали е възприетото от Ръководителя на УО основание за налагането ѝ, съответно правилно ли е определен размера на финансовата корекция.

Оспореното решение е издадено на основание чл. 73, ал. 1, вр. с чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ, във връзка с установени според органа три нарушения на чл. 59 ал.2 вр. чл. 2 ал.2 от ЗОП, квалифицирани по т. 10 б. "а", колона четири квалифицирано и по т. 11 буква "а" колона четири от Приложение 1 към чл. 2 ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017г., нарушение по чл. 70 ал.7 т.2 и 3 вр. чл. 33 ал. изр. второ от ППЗОП вр. чл. 2 ал.2 от ЗОП, също квалифицирано по т. 11 буква "а" колона четири и нарушение по чл. 112 ал.1 т.2 от ЗОП, квалифицирано по т. 14 колона четири от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57/2017 г., изм. ДВ. бр. 67 от 23 август 2019 г. (Наредбата).

Съгласно [чл. 71 от ЗУСЕСИФ](#), с извършването на финансови корекции се отменя предоставената финансова подкрепа със средства от ЕСИФ или се намалява размерът на изразходваните средства - допустими разходи по проект, с цел да се постигне или

възстанови ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Основанията за определяне на финансова корекция нормативно са регламентирани в [чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ](#). В случая органът се е позовал на [чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ](#), предвиждащ наличието на нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ. Дефиницията за "нередност" се съдържа в [чл. 2 \(36\) на Регламент № 1303/2013](#) (съответно [чл. 2 \(7\) от Регламент № 1083/2006](#) с оглед на [чл. 152 \(1\) от Регламент № 1303/2013](#)), съгласно която норма "нередност" е всяко нарушение на правото на ЕС, произтичащо от действие или бездействие на икономически субект, което има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Следователно определянето на едно действие или бездействие на икономически субект като "нередност", изисква наличието на три елемента от обективна страна:

1. Действие или бездействие на икономически оператор,
2. Това действие или бездействие да води до нарушение на правото на ЕС или на националното право, свързано с неговото прилагане и
3. Да има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет.

Несъмнено като бенефициент по договор за безвъзмездна финансова помощ - Дирекция Природен парк „В.“ , представлява "икономически оператор", които участва в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, по смисъла на [чл. 2 т. 37 от Регламент \(ЕС\) № 1303/2013](#) на Европейския парламент и на съвета от 17 декември 2013 година.

В Глава четвърта от [ЗУСЕСИФ](#), в чл. 49, ал. 1 от с. з., е посочено, че бенефициентите на безвъзмездна финансова помощ може да възлагат на изпълнители - външни за тях лица, дейности по изпълнението и/или по управлението на проект, когато това е предвидено в него за съответната дейност. Съгласно, ал. 2 на същата норма, за определянето на изпълнител за дейностите по строителство, услуги и/или доставки на стоки - обект на обществена поръчка по смисъла на [Закона за обществените поръчки](#), се прилагат правилата, предвидени във: 1. [Закона за обществените поръчки](#) - когато бенефициентът е възложител по смисъла на същия закон; 2. тази глава - когато бенефициентът не е възложител по смисъла на Закона за обществените поръчки.

В [чл. 70, ал. 2 от ЗУСЕСИФ](#) е предвидено, че случаите на нередности, за които се извършват финансови корекции по, ал. 1, т. 9, се посочват в нормативен акт на Министерския съвет. Такъв акт е приетата с ПМС № 57 от 28.03.2017 г. Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ. Съответно нередностите по чл. 1, т. 1 от Наредбата, както

и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях са посочени в приложение № 1 към същата.

Съобразно [чл. 59, ал. 2 от ЗОП](#), възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Процесната обществена поръчка е по чл. 20 ал.3 т.1 от ЗОП за строителство.

В оспореното решение на органа са коментирани всички възражения на жалбоподателя, в това число и изтъкнатото твърдение, че в уведомително писмо от 04.12.2019г. е посочен друг предмет на ОП, а именно че се касае за процедура по чл. 20 ал.2 т.2 от ЗОП – предоставянето на услуга. В решението е заето становище, че се касае за техническа грешка, която не засяга правната квалификация на идентифицираните нарушения, нито размера на финансовата корекция. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не става ясно за каква техническа грешка става въпрос, тъй като същата е неназована, което е попречило на защитата му. При прочита на оспореното решение бесспорно е ясно, че след излагане на всички възражения на жалбоподателя по повод писмо с изх № 3-007-0015-2-930/04.12.2019г. е коментиран въпросът, свързан с посочения в него предмет на поръчката и стойностните ѝ прагове. В решението е изтъкнато, че в заглавната страница на цитираното писмо правилно е посочено, че поръчката е по чл. 20 ал.3 т.1 от ЗОП, като и при двете квалификации процентния показател на ФК е един и същ. Въпреки, че в решението липсва конкретно изписване в

какво се състои техническата грешка, съдът намира очевидността на същността ѝ за безспорна. Жалбоподателят се е възползвал от възможността да изтъкне всичките си възражения, които са обстойно обсъдени в решението на УО, поради което липсва основание да се твърди, че е нарушено правото му на защита.

Съдът намира за обоснован и правилен извода на административния орган, че включването на изискване към експерт „специалист за контрол и качеството/отговорник по качеството“ да притежава професионална квалификация „строителен инженер“ или еквивалентна се явява ограничително, тъй като за специалист контрол на качеството/отговорник по качеството няма законово регламентирано изискване за образование или степен на квалификация, т.е позицията може да се изпълнява и от експерти с друга квалификация в областта на строителството.

С въвеждането на посоченото условие, възложителят реално е ограничил възможността за избор на изпълнител, който има капацитет да изпълни поръчката, но не отговаря на лимитативно посочената специалност, наложена с процесното условие за участие във възлагателната процедура за ОП. Липсата на ограничения в нормативната уредба по отношение на образованието на лицата, натоварени с тези функции води до извод за поставени от жалбоподателя ограничителни условия за участие, което пряко нарушава основните принципи, които следва да се съблюдават при провеждането на процедури по ЗОП. По този начин, при обявяване на процесната обществена поръчка, са

нарушени базови принципи на ЗОП - за равнопоставеност; за недопускане на дискриминация и за свободната конкуренция (арг. чл. 2, ал. 1, т. 1, т. 2 ЗОП). Ето защо са налице материалните предпоставки от чл. 2, ал. 2 ЗОП, сочещи на допуснато нарушение на регламентираната със същия забрана.

При това положение правилно установеното нарушение е прието за нередност, представляваща основание за налагане на финансова корекция по т. 11 б. "а" от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г., изм. ДВ. бр. 67 от 23.08.2019 г. и е определена ФК в размер на 5% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи,

Тази разпоредба въвежда презумпция за наличие на нередност при наличие на условия за изпълнение на поръчката, които са дискриминационни на базата на необосновани национални, регионални или местни изисквания. Всяко ограничаващо кръга потенциални участници условие на възложителя се явява неправомерен критерий за възлагане, поради което и в конкретния случай е налице соченото от управляващия орган основание за налагане на финансова корекция.

Налице е нарушение на [чл. 2, ал. 2](#), вр. [чл. 1, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП](#) - условието необосновано ограничава участието на стопански субекти в обществените поръчки

в противоречие на основните принципи за свободна конкуренция и недопускане на дискриминация. Изискването за професионална квалификация „строителен инженер“ не е съобразено с разпоредбата на [чл. 59, ал. 2 от ЗОП](#).

На второ място УО на ОПОС е констатирал заложеното от възложителя минимално изискване участникът да има застраховка „Професионална отговорност“, съгласно изискванията на чл. 171 ал.1 от ЗУТ за IV група, III категория строежи, съгласно чл. 137 ал.1 т.4 б.“д“ от ЗУТ, като не е предвидил възможност изискването да бъде покрито от чуждестранни участници, с друг еквивалентен документ, съгласно законодателството на друга Държава-членка на ЕС. Нарушението е квалифицирано по чл. 59 ал.2 вр. чл. 2 ал.2 от ЗОП и по т. 10 б.“а“ от Приложение №1 [към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, за което се определя ФК в размер на 10%](#) от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи. Съдът споделя доводите на органа за допуснато нарушение на [чл. 2, ал. 2 ЗОП](#) - чрез посоченото изискването възложителя необосновано ограничава участието на стопански субекти в процедурата за възлагане на обществената поръчка, тъй като не е предвидена възможност чуждестранни икономически оператори, установени извън територията на РБ да представят еквивалент на изискваната застраховка. Тоест, в качеството му на възложител с издаване на решението за откриване на обществената поръчка, е одобрил ограничителен критерий за подбор, несъобразен с принципа за недопускане на

дискриминация и свободна конкуренция. Липсата на конкретика по отношение на чуждестранните лица относно възможност да представят еквивалент на застраховка “професионална отговорност“ е нарушение, което води до промяна на кръга на заинтересованите лица, а следователно и до нарушаване на основните принципи на ЗОП.

Аргументите на жалбоподателя свързани с разпоредбата на чл. 171а ЗУТ не касаят констатираното нарушение, тъй като в посочения текст е визирана различна хипотеза от тази по процесното нарушение.

Нередността е отнесена към т. 10 б. "а" /колона 4/, посочваща показателите на корекцията в проценти за поръчки по чл. [20](#), ал. [1 ЗОП](#)/ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности и доколкото е предвиден един възможен процентен показател на финансова корекция /ФК/ - е предложено от УО налагане на ФК в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушението и признати за допустими за финансиране разходи, представляващи средства от ЕСИФ по см. на [чл. 1, ал. 2 ЗУСЕСИФ](#), по сключения договор.;

На следващо място , обществената поръчка е разделена на две обособени позиции, като в раздел IV „Критерии за възлагане“ е заложено, че се допускат участници, които кандидатстват единство и само заедно за двете обособени позиции, които според възложителя са „обективно неделими части“ от предмета на ОП. За да аргументира това изискване, жалбоподателят се е позовал на разпоредбите на чл. 46 ал.4 и ал.5 от ЗОП.

Разпоредбата на ал.4 гласи: Възложителите посочват в

обявлението, с което се оповестява откриването на процедурата, или в поканата за потвърждаване на интерес дали офертите могат да бъдат подавани за една, за няколко или за всички обособени позиции , а ал. 5: Когато възложителите са посочили, че оферти могат да се подават за няколко или за всички обособени позиции, те имат право да ограничат броя на обособените позиции, които се възлагат на един изпълнител. Този брой се посочва в обявлението, с което се оповестява откриването на процедурата, или в поканата за потвърждаване на интерес.

Тълкуването на тези разпоредби като право и възможност възложителят да постави задължително условие към кандидатите да участват в процедурата единствено при условие да кандидатстват заедно за двете обособени позиции е в разрез с вложения законодателен смисъл в тях. Цитираните разпоредби предоставят на възложителя и на потенциалните участници разнообразни възможности и свобода на избор, а не ограничения както е сторил това жалбоподателят. Подобно изискване към участниците е неаргументирано, а нуждата от него – недоказана. Въпреки заявеното , че се касае за обективно неделими части на обществената поръчка, които следва да се изпълнят на територията на природен парк „В.“ , то конкретни доказателства за невъзможността различни участници да изпълнят обособените позиции не са ангажирани. В [§ 2, т. 28 от ДР на ЗОП](#) е указано, че по смисъла на този закон "Обективно неделими части" са части от предмета на обществената поръчка, които поради своето естество не могат да бъдат възложени на повече от един изпълнител.

В т. 29 от същия параграф е дадена легалната дефиниция за "обособена позиция", а именно: "Обособена позиция" е такава част от предмета на обществената поръчка, която въпреки че може да бъде самостоятелен предмет на обществена поръчка, е систематично свързана с другите позиции от предмета на обществената поръчка

Не са наведени убедителни доводи, свързани с изтъкнатото, че дейностите по двете обособени позиции са обективно неделими. Такива биха били дейности, които са взаимно свързани, предполагащи едното изпълнение да следва или предхожда другото, върху един и същи обект и при времева синхронизираност. Подобни обективни данни за неделимост на дейностите в настоящия случай липсват. При тези констатации, съдът намира, че поставеното изискване е ограничило участието на потенциално заинтересовани икономически оператори с по-малък капацитет, за които обществената поръчка с по-ниска стойност би могла да представлявала интерес.

Нарушението правилно е квалифицирано по чл.59 ал.2 вр. чл. 2 ал.2 от ЗОП и по т. 11. б. "а" от Приложение №1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, за което се определя ФК в размер на 5% от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране разходи.

По отношение на следващото нарушение, изразяващо се в незаконосъобразна методика за оценка на офертите, поради залагане на субективни критерии за оценка на показател „методология на изпълнението“ и на „начин на оценка“, УО на ОПОС е констатирал наличието на

неясни и неточни указания за оценка, което създава предпоставки за субективизъм от страна на комисията и води до невъзможност да се прецени доколко обективни биха били действията на помощния орган при определяне на съответната оценка, а от друга страна обуславя затруднение за потенциалните участници и неяснота, как да съставят офертите си, за да получат максимума брой точки.

Констатира се, че в „методология на изпълнението“ е заложено, че методологията на участника задължително трябва да включва: дейности по организация и координация на работите, взаимодействия с Възложителя и всички други заинтересовани страни, трябва да гарантира качество, ефективност и координация в процеса на строителството, да посочва рискове, групите към които спадат и мерки за преодоляването им.

Съдът намира за правилни изводите на органа за допуснато нарушение при формулиране на методиката за оценка на офертите. Наличието на неясни и неточни указания създава предпоставки за субективизъм от страна на комисията и води до невъзможност да се прецени доколко обективни биха били действията на помощния орган при определяне на съответния подбор и оценка. Съдът споделя изцяло изводите на административния орган в оспореното решение в тази му част и счита същите за правилни.

С разпоредбата на [чл. 70, ал. 7 от ЗОП](#) законодателят е въвел императивно изискване в документацията възложителят да посочва методиката за комплексна оценка и начина за определяне на оценката по всеки

показател, като начинът трябва: 1. да дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на обществената поръчка и техническите спецификации; 2. да дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите; 3. да осигурява на кандидатите и участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като за качествените показатели, които са количествено неопределими, се посочва начинът за тяхното оценяване от комисията с конкретна стойност чрез експертна оценка. Следователно методиката за оценяване трябва да съдържа ясни, точни и безпротиворечиви правила как се извършва оценката. Ако в методиката за оценка се използват неясно формулирани или противоречиви изрази, няма как да се направи извод, че изискването за обективност въведено в закона, ще бъде спазено и субективизмът при извършване на оценката на кандидатите ще бъде елиминиран. В случая с възприетия подход от възложителя за разглеждане и оценяване на техническите оферти не е гарантирана възможност за обективното им сравняване и оценяване, което оказва възпиращ ефект по отношение на потенциалните участници в процедурата. Констатираните от адм. орган обстоятелства не позволяват обективен подбор и оценяване на подадено техническо предложение и така се нарушават принципите на равнопоставеност и недопускане на дискриминация, свободна конкуренция и публичност и прозрачност, съгласно [чл. 2, ал. 1 от ЗОП](#).

УО на ОПОС е приел, че така заложените изисквания са

в нарушение на [чл. 70, ал. 7, 2 и 3 от ЗОП във вр. чл. 33 ал.1 от ППЗОП вр. чл. 2 ал.2 от ЗОП](#), защото не е гарантирана възможност за обективно сравняване и оценяване на техническите оферти. Нарушението е квалифицирано по т. 11 б.“а“ колона четири от Приложение 1 към чл. 2 ал.1 от Наредбата, за което е определил финансова корекция от 5% от стойността на засегнатите от нарушението разходи.

Като трета нередност АО е установил, че офертата на участника, определен за изпълнител не отговаря на изискванията в раздел IV, "Критерий за възлагане", тъй като от приложените документи към техническото му предложение, не е представено доказателство, че техническия ръководител притежава минимално определеният от възложителя опит - 5 години професионален опит в областта на строителството. За този експерт е деклариран общ трудов стаж в размер на 12 години, но не става ясно дали лицето притежава специфичен опит в областта на строителството. По отношение на посочения от изпълнителя експерт за контрол на качеството/отговорник по качеството, също е констатирана липса на удостоверение за преминато обучение за контрол върху качеството на изпълнение на строителството, за съответствие на влаганите в строежите строителни продукти, със съществените изисквания за безопасност или еквивалент. УО счита, че с това възложителят е нарушил чл. 112 ал.1 т.2 от ЗОП, което е квалифицирал по т. 14 колона четири от Приложение №1 към чл.2 ал.1 от Наредбата и е определил финансова корекция в размер на 5% от доустимите разходи.

Съгласно [чл. 67, ал. 1 от ЗОП](#), при подаване на заявление за участие или оферта кандидатът или участникът декларира липсата на основанията за отстраняване и съответствие с критериите за подбор чрез представяне на единен европейски документ за обществени поръчки (ЕЕДОП). В него се предоставя съответната информация, изисквана от възложителя, и се посочват националните бази данни, в които се съдържат декларираните обстоятелства, или компетентните органи, които съгласно законодателството на държавата, в която кандидатът или участникът е установен, са длъжни да предоставят информация, а съобразно ал. 2 на същата разпоредба, когато кандидатът или участникът е посочил, че ще използва капацитета на трети лица за доказване на съответствието с критериите за подбор или че ще използва подизпълнители, за всяко от тези лица се представя отделен ЕЕДОП, който съдържа информацията по ал. 1.

Чрез единния документ, който представлява унифицирана за Европейския съюз форма, участникът в обществената поръчка декларира липсата на основанията за отстраняване и съответствие с критериите за подбор към датата на подаване на офертата, респ. фактическото доказване на декларираните обстоятелства се извършва от спечелилото поръчката лице. Горният извод следва от [чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП](#) (изм. - ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.), че възложителят сключва с определения изпълнител писмен договор за обществена поръчка, при условие, че при подписване на договора определеният представи документи, удостоверяващи липсата на основанията за отстраняване от процедурата,

както и съответствието с поставените критерии за подбор, включително за третите лица и подизпълнителите, ако има такива.

Безспорно, в [ЗОП](#) е предвидена възможност за възложителя да изиска, по своя преценка, някои или част от документите за доказване в съответствие с текста на [чл. 67, ал. 5 от ЗОП](#), с цел проверка достоверността на декларираните данни, но [чл. 59, ал. 3 ЗОП](#) забранява на възложителите на обществени поръчки да изискват от участниците в тези процедури други документи за доказване на съответствие с поставените критерии за подбор, освен посочените в този закон. С разпоредбата на [чл. 67, ал. 5 от ЗОП](#) е предвидена гаранция и механизъм за проверка достоверността на декларираните обстоятелства посредством възможността възложителите да изискват от участниците и кандидатите да представят всички или част от документите, чрез които се доказва информацията, посочена в ЕЕДОП, когато това е необходимо за законосъобразното провеждане на процедурата, но е задължително изискване на документите, удостоверяващи липсата на основанията за отстраняване от процедурата и съответствието с поставените критерии за подбор, преди сключването на договор за обществена поръчка и по арг. от [чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП](#) възложителят не сключва договор, когато участникът, класиран на първо място не докаже, че не са налице основания за отстраняване от процедурата, т. е. в правомощията на възложителя е да откаже да сключи договор когато спечелилият първо място участник не успее да докаже декларираната в ЕЕДОП информация относно съответствията с критериите за подбор и липсата

на основания за отстраняване.

В тази връзка практиката по идентични случаи е безпротиворечива - така напр. в [решение № 10992 от 15.07.2019 г. по адм. д. № 2727/2019 г.](#) и [решение № 4230 от 21.03.2019 г. по адм. д. № 584/2019](#) на IV отд. на ВАС.

Конкретни аргументите на жалбоподателя в тази връзка и представяне на доказателства, оборващи изводите на органа липсват. Излагат се същите факти, констатирани в хода на проверката, но се извличат противоположни изводи. От наличието на 15 години общ трудов стаж на лицето, посочено в списък /л.183/ за технически ръководител не следва наличие на 5 години професионален опит в областта на строителството, без за последното обстоятелство да е представен валиден документ за неговото удостоверяване, както счита жалбоподателят. По отношение на Т. К. , фигурираща в списъка като експерт по безопасност и здраве в строителството е приложено удостоверение № 490-38/11.06.2019г. за преминал курс съгласно Наредба № РД-07-2/16.12.2009г. за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и случителите по правилата за осигуряване на ЗБУТ, като следва да се отбележи, че органът не е констатирал нарушение относно документацията, касаеща този специалист. Досежно посочения в списъка специалист за контрол на качеството / отговорник по качеството , съгласно документацията по обществената поръчка, същият следва да притежава удостоверение за преминало обучение за контрол върху качеството на изпълнение на строителството, за съответствие на влаганите в строежите строителни продукти, със съществените

изисквания за безопасност или еквивалент, каквото не е представено от избрания участник. Доказателства, оборващи този извод на органа не са представени и в хода на съдебното производство.

Следователно административния орган правилно е заключил, че извършеното представлява нарушение на [чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП](#).

По отношение на третият елемент - нарушението да има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза, Съдът намира следното:

В константната си практика ВАС приема, че нито националното законодателство, нито законодателството на Съюза поставят като изискване единствено наличието на реална вреда. Нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение. Разпоредбата на член 2, точка 36 от Регламент 1303/2013 изрично регламентира, че установеното нарушение на правото на Съюза или на свързаното с него национално право трябва да има или би могло да има за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза. Езиковото тълкуване на разпоредбата не оставя каквото и да било съмнение относно възможността вредата на бюджета на Съюза да не е не само реално настъпила, но и потенциална.

Тъй като в случая става въпрос за нарушение на [Закона за обществените поръчки](#) съдът следва да приложи теста на Съда на Европейския съюз, за преценка налице ли е вреда за бюджета на Съюза. Съдът на Европейския съюз приема, че "неспазването на правилата за възлагане на обществени поръчки съставлява нередност по смисъла на

[член 2, точка 7 от Регламент № 1083/2006](#), доколкото не може да се изключи възможността то да има отражение върху бюджета на съответния фонд" - решение от 14 юли 2016, W., C-406/14, EU: C: 2016: 562, точка 45. Тестът на Съда досежно [член 2, точка 7 от Регламент № 1083/2006](#) е изцяло приложим към [член 2, точка 36 на Регламент № 1303/2013](#) с оглед на разпоредбата на [член 153, параграф 2 от Регламент № 1303/2013](#).

Прилагайки това разбиране на Съда на Съюза към конкретната обществена поръчка е безспорно, че не може да се изключи възможността - независимо от броя на участвалите кандидати, допуснатите нарушения обективно да са ограничили възможността за участие в обществената поръчка на лица, които са имали изискуемите възможности. Това значи, че е налице и третия елемент на фактическия състав на нередността - вреда на бюджета на Съюза. ([Решение № 75 от 3.01.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6709/2018 г.](#), VII отд.)

Ето защо съдът приема, че е налице и третият елемент от описаното по-горе определение и в този смисъл е налице нередност, представляваща основание за извършване на финансова корекция - [чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ](#).

Изложеното от настоящата инстанция сочи наличие на всички нарушения, описани в оспорения акт - поставяне на ограничителни / дискриминационни изисквания към участниците в процедурата (нарушение на чл. 59 ал.2 вр.[чл. 2, ал. 2 ЗОП](#)), определяне на незаконосъобразна методиката за определяне на комплексната оценка на офертите, представляващо нарушение на [чл. 70, ал. 7, т. 2 и 3 от ЗОП вр. чл. 33 ал.1 от ППЗОП](#) и незаконосъобразно сключване на договор за поръчка

(нарушение на [чл. 112, ал. 1, т. 2](#), вр. [чл. 58, ал. 1](#) и [чл. 67, ал. 6 ЗОП](#). Тези нарушения правилно са квалифицирани като нередности по по т. 10 б.“а“ , колона четири , квалифицирано и по т. 11 буква“а“ колона четири и по т. 14 колона четири от относимото Приложение №1 към чл. 2 ал.1 от Наредбата. Тъй като в случая не е възможно да се даде количествено изражение на финансовите последици, в съответствие с [чл. 72, ал. 3 ЗУСЕСИФ](#) размерът на корекцията правилно е определен по пропорционалния метод, като процентният показател е отнесен към сумата на допустимите, засегнати от нарушението разходи. Видно от приложения по делото договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ одобреният проект се осъществява със средства по ОПОС. Следователно основата, върху която следва да се определи финансовата корекция са допустимите разходи по сключения договор, финансирани по ОПОС. Административната мярка е изчислена именно върху тези разходи.

Най - високия процент е предвидения за нередността по и т. 10 и 14 колона № 4 от приложение № 1 на Наредбата за посочване на нередности /относимата редакция/ - 10 % и именно в този размер е определена и финансовата корекция.

Издаденото решение е и в съответствие с целта на закона, към спазване на законодателството за провеждане и възлагане на обществени поръчки, като организират провеждането им по начин, които да гарантира принципите на равнопоставеност и недопускане на дискриминация, свободна конкуренция, пропорционалност, публичност и прозрачност, тъй като

допуснатите нарушения са предпоставка за необосновано ограничаване на участието на други лица в процедурата, като ограничената по този начин конкуренция е довела до вероятност за неklasиране на икономически по-изгодна оферта.

Предвид гореизложеното, като издадено от компетентен орган, при липсата на съществени нарушения на процесуалните правила, в съответствие с изискванията за форма на акта и целта на закона, както и без противоречие с материалноправни разпоредби, процесното Решение за налагане на финансова корекция при осъществяване на последващ контрол за законосъобразност на възложена обществена поръчка за дейности по проекта е правилен и законосъобразен акт, а жалбата против него е неоснователна и следва да се отхвърли.

От страна на пълномощника на ответника е направено искане за присъждане на направените по делата разноски по представен списък /л.50/ представляващи юрисконсултско възнаграждение, поради което такова следва да се присъди, но не в претендирания размер. На основание [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#) размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ](#), препращащ към чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ, според който по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100.00 до 200.00 лв. Отчитайки фактическата и правна сложност по делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника, сумата от 200.00 лева разноски за

юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на осн. [чл. 172, ал. 2](#) и [чл. 173, ал. 2 от АПК](#), съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Директор на Дирекция Природен парк „В.“ против Решение от 17.01.2020 г. на ръководител на Управляващ орган при ОПОС при МОСВ, за определяне на финансова корекция по сключен договор № РД10-37/22.10.2019г. с изпълнител [фирма].

ОСЪЖДА Дирекция Природен парк „В.“, да заплати на Министерство на околната среда и водите, направените разноси по делото в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото, пред Върховния Административен съд.

СЪДИЯ: